

РЕШЕНИЕ

№ 5893

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6265** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. В. С., срещу Решение № 1040-09-12 от 31.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – К., с което е отхвърлена жалбата й срещу Разпореждане № 091-00-133-2 от 08.03.2023 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – К., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено Разпореждане № 091-00-133-1 от 01.02.2018 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54 от КСО, срещу Разпореждане № 091-00-133-3 от 08.03.2023 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ К., с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл. 54а от КСО е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица и срещу Разпореждане № 091-00-133-4 от 13.03.2023 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ К., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено възстановяване на добросъвестно получени парични обезщетения за безработица за периода от 18.01.2018 г. до 17.09.2018 г. в размер на 10 001,50 лв. В жалбата е отправено искане за отмяна на процесното решение.

В жалбата са наведени доводи, че издаденото решение е неправилно и незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, неизяснена фактическа обстановка и неправилно приложение на

материалния закон. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба, както и в допълнителна молба, представена от процесуалния представител.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Р.. Моли за отмяна на процесното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – К., в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В писмен отговор, депозиран от процесуалния представител юрк. Д., моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 1-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх. № 091-00-133/26.01.2018 г., М. С. е сезирала административния орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, считано от 18.01.2018 г.. Представила е заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 18.01.2018 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, издадена от осигурител „Жокер-2“ ЕООД.

С Разпореждане № 091-00-133-1 от 01.02.2018 г., на основание чл. 54ж, ал.1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода от 18.01.2018 г. до 17.09.2018 г. в размер на 60,25 лв. дневно. Паричното обезщетение за безработица е изплатено за период от 18.01.2018 г. до 17.09.2018 г.

Във връзка с извършване на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ – К., съгласно Заповед № ЗР-5-09-01228781/31.10.2022г. на ръководителя на ТП на НОИ К., е установено, че „ЖОКЕР 2“ ЕООД е вписано в търговския регистър на 08.04.2015 г. Едноличен собственик на капитала и управител е В. Й. С.. Потърсено е съдействие от органите на МВР за установяване на връзка с лицата К. М., М. С. и В. С., тъй като не се отзовавали на обаждания по телефона и изпращане на писма по пощата, а към момента на проверката дружеството нямало търговски обект, който да бъде посетен на място. По този повод на 31.10.2022 г. със съдействието на органите на МВР е извършено посещение на място на адреса [населено място],[жк], [жилищен адрес] при което на управителя В. Й. С. е връчена Заповед № ЗР-5-09-01228781/31.10.2022 г. и задължително предписание № ЗД-1-09-01228791/31.10.2022 г. за предоставяне на необходимите документи в 3-дневен срок. От управителя на дружеството, в присъствие на контролните органи на ТП на НОИ - К. и органите на МВР, е дал устно обяснение, че не знае нищо за никаква фирма, а в предоставената писмена декларация на всички поставени въпроси е написал - „не“. В хода на проверката не са представени никакви финансово-счетоводни или други документи на юридическото лице. На призоваването от полицията се отзовал и К. М., който в предложената му писмена анкета-декларация е написал, че не желае да дава обяснение за работата си в „ЖОКЕР-2“ ЕООД. М. С., дори със съдействие на органите на МВР, не се е явила за даване на обяснение по случая.

Възложената проверка била с цел установяване на обстоятелствата, относно качеството на „осигурени лица“, предвид разпоредбите на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО; има ли основание за подаване на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя, съответстват ли подадените данни в Регистъра на трудовите договори и

в Регистъра на осигурените лица с данните в първичните счетоводни документи. Поради не представяне на счетоводни документи на „ЖОКЕР-2“ ЕООД е изпратено е писмо до ТД на НАП С. - офис К., за предоставяне на информация за дейност и декларации. От отговора на НАП са станали известни следните данни:

- На осигурителя не са извършвани проверки и ревизии на дружеството от контролните органи на НАП.

- Приложена е справка за регистрирани фискални устройства, от която е видно че дружеството има регистрирани 3 фискални устройства на следните адреси:

- Питейно заведение „Бар Кариби“ [населено място] - Ю. плаж, въведен в експлоатация на 09.06.2015 г.

- Питейно заведение „П. К. К.“ [населено място] – Ю. плаж, въведен в експлоатация на 09.06.2015 г. и дерегистриран.

- Обект за търговска дейност с разнородни хранителни стоки - без стационарен обект – [населено място], въведен в експлоатация 15.05.2015 г.

- Приложени са справки за подадените отчети за първите 2 фискални устройства. От тях е установено, при проверката, че датите на генерираните отчети са съответно между 15.07.2015г. и 26.08.2015г. и между 04.07.2015 г. до 19.12.2015г.

- Годишни декларации по чл. 92 от ЗКПО са подавани за 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. Анализът на приложените разпечатки при проверката е установено, че:

- За 2015 г. дружеството показва общо приходи 34 975,72 лв.; Общо разходи - 47 813,78 лв. Финансовият резултат е финансова загуба - 12 838,06 лв.

- За 2016 г. с подаването на декларацията е отбелязано, че за данъчния период, данъчно задълженото лице не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството.

- За 2017 г. дружеството показва общо приходи 0,00 лв.; Общо разходи - 20 457,52 лв. Финансовият резултат е финансова загуба - 20457,52 лв. От контролния орган е установено и вписано в констативен протокол №№ КВ-5-09-01240833/22.11.2022 г., че тази сума съвпада със сбора от начислените възнаграждения на наетите лица, осигуровките за сметка на работодателя и по 50 лв. месечно за счетоводно обслужване. Същата декларация е представена и от жалбоподателката.

- За 2018 г. дружеството показва общо приходи 0,00 лв.; Общо разходи -1 706,74 лв. Финансовият резултат е финансова загуба - 1706,74 лв. От контролния орган на ТП на НОИ - К. е установено, че тази сума съвпада със сбора от начислените възнаграждения на наетото лице, осигуровките за сметка на работодателя. Същата декларация е приложена към жалбата по настоящото производство.

- Няма данни за подадени ГД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. От подаваните декларации по ЗКПО е установено, че не са плащани данъци, а от информационната система на НОИ - че осигурителни вноски за ДОО са внасяни само за 2015 г. (до 11/2015 г. вкл. и частично за 12/2015 г.).

- Справка от ТД на НАП за подаваните по електронен път уведомления по чл. 62 от КТ, данни по чл. 5, ап. 4, т. 1 от КСО и ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че данните са подавани с КЕП за периода от 30.07.2015 г. до 31.03.2018 г. на А. Х. и за периода 01.03.2019 до 13.07.2020 г. на Г. Г.. Посочените лица са съдружници в дружеството П. К. ООД, ЕИК[ЕИК], занимаващо се със Счетоводни и одиторски дейности. Към момента и двамата са починали съответно на 31.07.2018 г. и 28.03.2020 г.

През периода от 2015 г. до 2022 г. при осигурителя са подадени данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО за М. В. С. ЕГН: [ЕГН] за периода от 29.07.2015 г. до 17.01.2018 г. и от 01.03.2019 г. до 21.07.2019 г. Лицето има подадено уведомление за сключен трудов договор за периода от 29.07.2015 г. до 18.01.2018 г. на длъжност „Салонен управител“ и от 01.03.2019 г. без дата на прекратяване на длъжност „Маникюрист“.

Въз основа на анализа на получената информация от ТД на НАП и информационната система на НОИ, както и липсата на документи, доказващи полаган труд от лицата, от контролния орган е направен извод, че последните реално не са осъществявали трудова дейност при „ЖОКЕР-2“ ЕООД, за която да подлежат на задължително осигуряване за фондовете на държавното обществено осигуряване. Направен е извод, че дружеството не е извършвало стопанска и търговска дейност след 01.01.2016 г., тъй като документи за постъпили приходи не са представени, за да бъдат изплатени трудови възнаграждения на лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО с висок осигурителен доход. В хода на извършената проверка са събрани доказателства, че през периода 01.01.2016 г. - 19.06.2020 г. лицата не са извършвали дейност по трудово правоотношение при „ЖОКЕР-2“ ЕООД и съответно не са били осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. За дружеството има подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, като за 2015 г. са декларирани приходи от дейността, както и разходи. За финансовата 2016 г. самият осигурител декларира, че не упражнява дейност, а за 2017 г. и 2018 г. не са декларирани приходи, а само разходи, които отговарят по размер на заплатите и осигуровките за наетите лица. След 2018 г. няма подавани ГДД, което категорично показва не упражняване на стопанска дейност. От предоставената от ТД на НАП информация е прието, че дружеството няма отчетени обороти по фискалните устройства.

Предвид обстоятелството, че липсват данни за извършвана търговска дейност от дружеството, съответно трудова дейност от лицата за които са подавани данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи са приели за установено, че не е възникнало основание за осигуряване по смисъла на чл. 10 от КСО. С оглед установеното, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите и съответно са заличени. Подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателката, работила по трудово правоотношение за периода от 01.07.2017 г. – 17.01.2018 г. и 01.03.2019г. – 21.07.2019г. вкл., са заличени. Предвид изложеното, административния орган е приел, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с „ЖОКЕР-2“ ЕООД, за периода от 18.01.2018 г. – 17.09.2018 г. вкл., като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката по правото на ПОБ са заличени.

Въз основа на изложеното административният орган – ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - К. е издал:

Разпореждане № 091-00-133-2/08.03.2023 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено разпореждане № 091-00-133-1 от 01.02.2018 г за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54 а от КСО, с мотиви: “ При извършена проверка от компетентните контролни органи на НОИ на “ЖОКЕР-2“ ЕООД, приключила с констативен протокол № КВ-5-09-01240833/22.11.2022 г., е установено, че дружеството не е осъществявало стопанска дейност за определен период, съответно М. С. не е упражнявала трудова дейност и не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, във вр. с § 1, ал. 1, т. 3 от КСО за периода 01.07.2017 г. до 17.01.2018 г. От

подадените данни по чл. 5 от КСО, лицето не отговаря на условията на чл. 54а, ал. 1 от КСО, тъй като няма 12 месеца за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването (от 18.07.2016 г. до 17.01.2018 г.)“;

Разпореждане № 091-00-133-3/08.03.2023 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а от КСО е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: “При извършена проверка от компетентните контролни органи на НОИ на “ЖОКЕР-2“ ЕООД, приключила с констативен протокол № КВ-5-09-01240833/22.11.2022 г., по безспорен начин е установено, дружеството не е осъществявало стопанска дейност за определен период, съответно М. С. не е упражнявала трудова дейност и не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, във вр. с § 1, ал. 1, т. 3 от КСО за периода 01.07.2017 г. до 17.01.2018 г. През последните 18 месеца преди прекратяване на последното осигуряване (от 18.07.2016 г. до 17.01.2018 г.), М. С. няма 12 месеца в осигуряване в България или потвърдено осигуряване от компетентната институция на държава членка на ЕС, поради което не отговаря на условията на чл. 54а от КСО и няма право на парично обезщетение за безработица.“;

Разпореждане № 091-00-133-4/13.03.2023 г., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено възстановяване на добросъвестно получените парични обезщетения за безработица за периода от 18.01.2018 г. до 17.09.2018 г. в размер на 10 001,50 лв., с мотиви: “Преценката на правото, периода и размера на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ е извършена въз основа на данните, че “ЖОКЕР-2“ ЕООД не е осъществявало стопанска дейност за определен период, съответно М. С. не е упражнявала трудова дейност и не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, във вр. с § 1, ал. 1, т. 3 от КСО за периода 01.07.2017 г. до 17.01.2018 г. Установено е, че М. С. няма право на парично обезщетение и във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, неоснователно изплатеното ПОБ в размер на 10001.50 лв. за периода от 18.01.2018 г. до 17.09.2018 г. подлежи на възстановяване.“.

Разпорежданията са оспорени от М. С., като в срока по чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на ТП-НОИ К. е издал решение № 1040-09-12 от 31.05.2023 г., с което е отхвърлил оспорването, като неоснователно.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–К., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителят на ТП-НОИ К.. Оспореният административен акт

е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Процесните разпореждания издадени от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – К. са издадени въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, чл. 54ж, ал. 1 от КСО и чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Директорът на ТП–НОИ-К. правилно е приел, че разпорежданията предмет на контрол са издадени от компетентен административен орган. Разпорежданията са обективирани в изискуемата писмена форма и съответстват на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Предмет на спора в настоящото производство, се свърза с това дали жалбоподателят е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, доколкото дружеството работодател не е осъществявало дейност.

Предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски.

Съгласно § 1, т. 3 от ДР на КСО "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Следователно, за да се счита едно лице за осигурено и да има право на парични обезщетения и помощи, предвидени в кодекса е необходимо по отношение на него да са налице едновременно следните условия: да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО и да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение.

Съгласно текста на чл. 54а, ал. 1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение на жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки – лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването; да има регистрация като

безработно в Агенцията по заетостта; да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 от КСО и да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ.

Дори и да се приеме, че към момента на настъпване на осигурителния риск е било налице валидно възникнало трудово правоотношение за жалбоподателя с "ЖОКЕР-2" ЕООД, то не е било налице валидно осигурително такова. Решаващия орган е достигнал до правилния извод, че наличието на трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не е достатъчно лицето да има валидно възникнало трудово правоотношение, а следва реално да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. В този смисъл е практиката на ВАС./Решение №211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д. №3681/2015 г., VI отд.; Решение №15694/22.12.2014г. на ВАС, по адм.д. №10361/2014 г. VI отд.; Решение №7164/16.06.2015 г. на ВАС, по адм.д. №9940/2014 г. VI отд./

Според съда, липса на осъществяване на търговска дейност от дружеството-работодател установява, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, респективно за него не са били внесени или дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че административният орган не е взел предвид и не е съобразил всички относими факти по спора при преценка правото на жалбоподателя на парично обезщетение за безработица. Административният орган е приложил правилно разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, която предвижда изрично, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение-когато след изплащането им са представени нови доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Доколкото се касае за извършен последващ контрол от органи на ТП на НОИ - К. относно подадените от „ЖОКЕР-2“ ЕООД данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход и назначената в тази връзка проверка по разходите на ДОО на осигурителя за периода от 01.07.2017 г. до 17.01.2018 г. резултатите, от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-09-01240833/22.11.2022 г. са установени нови данни и обстоятелства, имащи значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Въз основа на установените нови данни е извършена нова преценка на правото на обезщетение за безработица на жалбоподателя, поради което административният орган напълно правилно, обосновано и законосъобразно е приложил действащата нормативна уредба и в частност материалноправната разпоредба на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Постановените Разпореждане № 091-00-133-2/08.03.2023 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1, Разпореждане № 091-00-133-3/08.03.2023 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 и Разпореждане № 091-00-133-4/13.03.2023 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал.3 от КСО, съдържат необходимите реквизити на индивидуален административен акт - дата на издаване, наименование на органа, които ги издава, вкл. номер и дата на заповед за компетентност на длъжностно лице, което е издало всяко от разпорежданията, наименование на акта и адресата на същия. В мотивите на всеки от административните актове се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. Следва да бъде посочено, че мотивите на постановените административни актове не са формални и че жалбоподателят е упражнил своевременно и адекватно правото си на защита.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, не ангажира никакви доказателства, свързани с извършвана от него трудова дейност при осигурител „ЖОКЕР-2“ ЕООД, така както му е указано. Не са представени документи свързани с трудовия процес в предприятието „ЖОКЕР-2“ ЕООД и се приема, че такива не съществуват. Жалбоподателят не успя да обори изводите на контролните органи, че не е осъществявал трудова дейност при въпросния осигурител, съответно, че за него не е възникнало задължение за осигуряване, а от там и че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за безработица, свързана с прекратяване на трудовото правоотношение с дружеството „ЖОКЕР-2“ ЕООД. Затова настоящият състав намира, че административните актове, предмет на съдебен контрол са издадени при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. При осъществения съдебен контрол не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед на изложеното, с обжалваното решение правилно са потвърдени горепосочените разпореждания на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО и длъжностно лице по чл. 114, ал. 2 от КСО, съответно за отмяна на разпореждане на отпускане на парично обезщетение за безработица ПОБ, отказ за отпускане на ПОБ и възстановяване на добросъвестно получено ПОБ, поради служебно заличаване на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от „ЖОКЕР-2“ ЕООД за жалбоподателката, работила по трудово правоотношение с дружеството за периода от 01.07.2017 г. – 17.01.2018 г. и 01.03.2019 г. до 21.07.2019 г. включително.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалият по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100.00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. С. срещу Решение Решение № 1040-09-12 от 31.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – К., с което е отхвърлена жалбата й срещу Разпореждане № 091-00-133-2 от 08.03.2023 г., издадено на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – К., срещу Разпореждане № № 091-00-133-3 от 08.03.2023 г., издадено на основание чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл. 54а от КСО от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ К. и срещу Разпореждане № 091-00-133-4 от 13.03.2023 г., издадено на основание чл. 114, ал. 3 и във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ К..

ОСЪЖДА М. В. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ – К. съдебни разноски в размер на 100 лв. /сто лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: